

عنوان مقاله:

ارزیابی باززنده سازی بافت های قدیم شهری در راستای توسعه پایدار (شهر یزد)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره 3، شماره 9 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

علی زنگی آبادی - دانشگاه اصفهان

سعیده مویدفر - دانشگاه اصفهان

مجتبی غفورزاده - دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

در اکثر شهرهای قدیمی ایران، بناها و بافت های دارای ارزش تاریخی و فرهنگی به وفور دیده می شوند که با ویژگی های مختلفی نظیر ریزدانی، مشکلات دسترسی و ناپایداری شناخته می شوند. محلات قدیمی شهر یزد نیز نظیر دیگر بافتهای قدیمی، نیازمند به حرکتی کنترل شده در جهت ادامه زندگی خود هستند که با درنظرگرفتن مشکلاتی از قبیل رشد منفی جمعیت، نداشتن دسترسیهای درون محله ای لازم، گسترش روزافزون فضاهای مخروبه و متروکه، نداشتن تسهیلات مورد نیاز، باید حرکت در راستای رفع این مشکلات صورت گیرد. لذا این پژوهش با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی و با استفاده از مطالعات اسنادی و میدانی و بهره گیری از تکنیک های تحلیل عامل و شاخص ترکیبی موریس، درصدد برآمده محلات بافت تاریخی شهر یزد را از نظر ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و عملکردی توسعه پایدار مورد بررسی قرار داده و راهبردی برای آینده آن در این راستا ارائه نماید. نتایج حاکی از آنست که از ۳۶ شاخص در نظر گرفته شده در ابعاد مختلف پایداری، عامل های کالبدی- عملکردی، اجتماعی، اقتصادی در اولویت های نخست در بررسی محلات قرار می گیرند که این امر توسط تکنیک تحلیل عامل حاصل شده است و با استفاده از شاخص ترکیبی موریس که امتیازات ناشی از تحلیل عامل را بصورت ترکیبی مورد بررسی قرار می دهد، رتبه بندی محلات از نظر ابعاد مختلف پایداری مشخص شده است. بر طبق محاسبات صورت گرفته محلات بافت قدیمی از نظر پایداری هیچ یک در سطح بالایی قرار ندارند و محله گازرگاه پایداریترین محله و محله شش بادگیر ناپایداریترین می باشد. لذا عمده توجهات باید به محلاتی صورت گیرد که در این زمینه ناپایداریترینند که در همین راستا چشم انداز و راهبردهای مناسب جهت تضمین توسعه پایدار در بافت قدیمی یزد پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

باززنده سازی، بافت قدیمی، توسعه پایدار، تحلیل عامل، شهر یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263469>

